

Prekenverkstedet



Den Norske
Israelsmisjon

<https://www.israelsmisjonen.no/pv>

4. søndag i treenighetstiden – søndag 6. juli 2025

Søndagens tekster: Salme 22,8–12 / 1 Tess 2,5–13 / Matt 9,35–38

‘Nøden’ for dem utenfor

Sammenfatning av Jesu virksomhet

Vers 35 er interessant, for det gir et sammenfattende og helhetlig bilde av Jesu virksomhet den første tiden etter at han sto fram.

- Han dro fra sted til sted. I misjonens og vekkelsernes historie har denne typen virksomhet alltid vært sentral. Apostlenes gjerninger er tydelig preget av samme idé: Evangeliet skal stadig videre.
- Han oppsøkte først miljøer som han regnet med kunne vise interesse. Ofte ble han avvist i synagogene. Men mange samlet seg om ham. Dette mønsteret gjenfinnes i Apostlenes gjerninger.
- Han lærte og forkynte. Det er egentlig to sider av samme sak. Gjennom forkynnelsen formidlet han gledesbudskapet (evangeliet) til tilhørerne.
- Han viste omsorg for syke og nødlidende. Helbredelsene var tegn på at han, Messias, kom med frelsetiden. Den kristne misjon legger vekt på evangelisering, opplæring og menighetsbygging. Men den diakonale siden skal ikke nedvurderes. Jesus er her et eksempel for oss.

«Lukk meg i dine smerter inn»

Omsorg fører alltid smerter med seg. Uten denne smerten blir det i praksis ingen misjon. Jesus så folket og ble grepet av nøden bak fasaden. Han så noe som ikke alle så: En skare mennesker på avveier, som sauer uten gjeter.

Gjennom årene har titusener misjonsvenner i vårt land bedt om å få del i den samme ‘nøden’ for ‘dem utenfor’ som Jesus hadde:

«Gi meg ditt ømme frelsersinn for slektens sorg og harm!

Lukk meg i dine smerter inn og gjør meg sterk og varm!

*Lær meg å skue med ditt blikk hvert folk som liv og grenser fikk,
å bære verdens nød og skam med kjærlighetens offerbrann
til døden tro, tålmodig, sterk og fro!»*

(Karl Ludvig Reichelt: Din rikssak. Norsk salmebok nr 691, vers 2)

To metaforer

Metaforen «Forkomne sauer uten gjeter» (vers 36) knyttes her sammen med en annen metafor: «Åkrer som bugner til høst». Bildet av *forkomne sauer* og *modne kornåkrer* veves sammen til en og samme utfordring.

(Om en måned eller to får bildet av åkrer, bugnende til høst, god mening i bygde-Norge. Noen må hente frem redskapene som skal brukes til innhøstingen – og sette i gang.)

Leseteksten 1 Tess 2,5–13 gir oss tanker om *strategi* når vi skal realisere det Jesus uttrykker i metaforene sine. Ja, den gir en gripende undervisningstime – med Paulus som erfaren «misjonsskolelærer».

Medynk fortsettes

Men uten den medynken han selv hadde, blir det ikke til noe. «Hellig uro» skapes på Golgata (Aavik). Denne 'nøden' skal prege generasjon etter generasjon i den kristne menighet: «Jeg har sendt dere ut for å høste det dere ikke har arbeidet med. Andre har arbeidet, og dere er kommet inn i deres arbeid» (Joh 4,38).

Teksten gir oss indirekte et innblikk i Jesu eget 'lønnkammerliv'. Der dominerer omsorgen for «forkomne», og bønneemnet er nye medarbeidere. Jesus er selv den gode hyrden, og han er selv lederen for innhøstingen. Men han har gjort seg avhengig av oss.

Jesu bønneliv er bakteppet for en konkret formaning: «Ta med dere omsorgen for unådde folkeslag / ufrelste mennesker inn i lønnkammeret. La nøden for dem utenfor bli tematisert i bønnene. For: «Åkrane kvitnar til hausten. No er det tid for å gå.»

Tekstsammenhengen

Om vi lar øynene gli videre til neste kapittel i Bibelen, ser vi noe spennende: De som ble oppfordret til å be, ble selv utfordret og utrustet til ulike slags tjenester. Når Guds rikssak blir «min største herlighet», oppdager jeg utfordringer som også jeg kan gå inn i.

Egil Sjaastad

Dosent emeritus, Fjellhaug Internasjonale Høgskole

esjaastad@fjellhaug.no